

REPUBLIKA HRVA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLI
Z A G R E B
Frankopanska 1

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	23.10.2019. 9:00:32	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/102	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-4	spis	0

ni broj: UsII-332/19-8

U I N

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić članica vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, kojeg zastupa _____, mag. iur., temeljem generalne punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Šolta koju zastupa _____ odvjetnica u Rijeci, _____ u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/96, urbroj: 376-05-3-19-9 od 15. svibnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Općini Šolta nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana po primitku presude.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Djelomičnim rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog djelomičnog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Šolta prema evidenciji Općinskog suda u Splitu, Zemljišno-knjižnog odjela Split, dostupno je na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta br. 23/2019 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog djelomičnog rješenja. Točkom II. utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu. Točkom III. izreke rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog djelomičnog rješenja prema površini zemljišta ne kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenih u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Split ili podredno Područnom uredu za katastar Split,

dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. utvrđuje se da Općina Šolta ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 25. veljače 2019., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Šolta ukoliko je ista nastupila nakon 25. veljače 2019., prema evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Split dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom V. izreke rješenja obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog djelomičnog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti tuženiku i Općini Šolta. Točkom VI. izreke rješenja obvezuje se tuženik u roku od 10 dana od primitka djelomičnog rješenja platiti Općini Šolta naknadu za pravo puta iz ovog djelomičnog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke rješenja obvezuje se Općina Šolta omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz djelomičnog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK), te je između ostalog, u stavku 1. točki 11. propisano da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranku u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora. Tužitelj upućuje na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.) kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1., te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka, ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjestu nadležnost. Smatra, da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka, prenijevši utvrđivanje parametara za određivanje naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je, uzevši u obzir navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske te se poziva na presude ovog Suda, poslovni broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i poslovni broj: UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da tužbene navode smatra neosnovanim, jer se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova ovoga Suda iznesenih u ranijim presudama, kao naprimjer, presudama UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim te predlaže da sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir stajališta iznesena u tim presudama. Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja, broj: 667/2018 od 25. ožujka 2019. i izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019., Elaborata o pravu puta, broj: 027/2019 i njemu pripadajuće tablice, utvrdio tužitelja

infrastrukturnim operatorom. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, EKI, je utvrđena u Elaboratu na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1, koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova, koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporavanom rješenju, pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju, radi čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja, kao stranku u postupku. Dodatno navodi da je Tablica 1 popunjena sa svim potrebnim podacima, razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Šolta dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da tužitelj neosnovano smatra da je tuženik na njega, kao infrastrukturnog operatora, prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta. Naime, tuženik je bio ovlašten od tužitelja prikupiti sve potrebne podatke i dokumente o njegovoj elektroničkoj komunikacijskoj infrastrukturi, te su po pribavljanju svih potrebnih podataka i dokumenata parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta nedvojbeno utvrđeni već odredbom članka 7. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, kojom odredbom je točno propisan način obračuna visine naknade za pravo puta. Naglašava da je u točki I. pobijanog rješenja tuženik nedvojbeno utvrdio na kojim nekretninama tužitelj ima pravo puta, a kada se te nekretnine uvrste u Tablicu 1., onda se s obzirom na odredbu članka 7. navedenog Pravilnika nedvojbeno može utvrditi visina naknade za pravo puta. Slijedom navedenog razvidno je da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni odredbama Pravilnika, te temeljem dostavljenih podataka i dokumenata od strane tužitelja, odnosno sve što je bilo potrebno je bilo utvrđeno u postupku pred tuženikom kao i u osporavanom rješenju, tako da tužitelj potpuno neosnovano navodi da je tuženik prenio svoju stvarnu nadležnost na tužitelja kao stranku u postupku. Upućuje na dosljednu praksu ovoga Suda izraženu u više odluka, te smatra da je pobijano djelomično rješenje tuženika od 15. svibnja 2019. zakonito te predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti te da mu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tuženik je osporeno rješenje donio povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe i utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 12. stavkom 1. točkom 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZEK-a propisano je da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga, te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske, te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27.

stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovog Suda, tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja, koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Zainteresirana osoba je podnijela zahtjev, pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. ZEK-a prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a kao i utvrđivanje količine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

Povodom zahtjeva Općine, u provedenom postupku su, za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da postoji povreda nadležnosti.

Ocjenjujući provedeni upravni postupak, s obzirom na prirodu predmetne uprave stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stajalištu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrekom osporenog rješenja pravilno riješio predmetnu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.). Shodno navedenom članku Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljenje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI. Tužitelj, nesporno, raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio osporenog rješenja.

Odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta daju formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Imajući na umu navedeno proizlazi da osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavio dio rješenja, sadrži vrste i površine zemljišta za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obavezan sam izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda, u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojima upravlja ili su u vlasništvu Općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade, nije protivan odredbi članak 98. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a kao ni odredba članka 17. Zakona o općem upravnom postupku.

Na kraju, treba napomenuti da je navedeno u skladu i sa zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019., broj: 6 Su-479/19-3, prema kojem zaključku u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi

sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

S obzirom na navedeno, ovaj Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim, pa je odlučeno kao u izreci ove presude na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), a odluka o objavi presude u Narodnim novinama donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

Odluka o naknadi troškova spora koja se odnosi na sastav odgovora na tužbu od strane zainteresirane osobe, donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, te je zainteresiranoj osobi dosuđen trošak u iznosu od 3.125,00 kuna, kako je to i zatražila, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

U Zagrebu 19. rujna 2019.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpравka, ovlašten. službenik

Tanja Nemčić